

keeringen aan weduwen en weezen gedaan zouden worden; de kinderen der vrijwilligers, die in den strijd mochten blijven, zouden, „zoo zij tot de de publicque kerk behoorden”, in een der stadsgodshuizen worden opgenomen, was dit niet het geval, dan zouden zij eene uitkeering uit dat fonds krijgen, waarvoor zij of in hun eigen godshuizen of elders konden worden opgevoed. Bovendien zouden de uittrekkende burgers bij hun finaal ontslag begiftigd worden met een eerepenning, die, ingeval zij mochten komen te sneuvelen, ook aan hun weduwe en kinderen zou worden gegeven. De heeren mr. Jan Cornets de Groot en mr. Hendrik Herman van Hees hadden zich, om een goed voorbeeld te geven, bereid verklaard zich bij de eerst uittrekkende manschappen te voegen.. Zij hoopten daardoor de burgers „op het kragtigst” aan te moedigen, om als „waarachtig vrijgevogte Hollanders voor haardsteden en altaaren het uiterste op te zetten”, dit alles met geen ander oogmerk, „dan om tot een eerlijke en veilige vrede te geraaken zonder geduurende de onderhandelingen overrompeld te worden”. In de publicatie werd er verder opgewezen, dat deserteurs of zij, die zich aan baldadigheid, dronkenschap of ander wangedrag schuldig gemaakt hadden en daarom uit het leger werden weggezonden, niet alleen verstoken zouden zijn van alle gunsten bij deze publicatie toegestaan, maar dat zij als burgers der stad „geroyeert” zouden worden en tot geen bediening, beroep of gilde zouden worden toegelaten.

De Staten van Holland hadden bij hunne publicatie bepaald, dat degenen, die dezen oproep zouden tegenwerken, als verraders van het vaderland zouden worden aangezien. De stadsregeering voegde tot slot nog aan hare publicatie toe, dat de baljuw der stad behoorlijk gequalificeerd en geauthoriseerd was om tegen zulke personen wel scherpelijk te inquireeren en op stadskosten te procederen en dezelve „alomme en ten uiterste te vervolgen”.

In de vergadering der vroedschap van 16 Januari vroeg de president-burgemeester of niemand de wettigheid der vergadering betwistte, daar zij niet was opgeroepen bij „een overnagtsche weet”.

Niemand deed dit gelukkig. Men besloot nu de gedepu-